

RAPPORT – Midnattssolsrallyt 2008.

Team: Röse/Andersson

Start i Kristianstad den 27/6. Mål i Karlstad 29/6

Längd; 1300 km.

Deltagande ekipage: 173 st

Bil: Amazon Sport 1965. ”Den Rosa Faran”

Driver: Eva Röse

Co-driver: Maria Andersson

Service: Johnny Steen och Lars Erik Jansson

Racing Team: LFT Racing.

Klubb: Skepptuna MK

Klass: Regularity 1

Eva Röse: Debutant

Maria Andersson: Professionell co-driver som kör WRC tävlingar.

Sponsorer: Helmia Motorsport.

LFT Racing.

Torsby Kommun.

Brand Factory.

Målsättning: ”Att komma i mål”.

Resultat: Plats 12 i Regularity klass 1.

Hederspris för stark debutantinsats.

Sammanfattning:

Ett överraskande bra resultat. Eva och Maria slog på många sträckor flera väletablerade förare.

Både tävlingsledning och en del deltagare såg i början med skepsis på vårt deltagande och betraktade det nog mest som ett PR jippo. Men efteråt hade de en helt annan uppfattning. De var kort sagt imponerade av vad ”rallybrudarna” presterade och man vill se dem igen nästa år.

PR aktiviteter;

Vid varje lunchuppehåll och målgång har vi ställt upp reklamskylten och Eva och Maria har pratat med folk och skrivit autografer och delat ut idolkortet.

Tävlingsledningen uppskattar att bortåt 200 000 människor följt rallyt utmed vägarna och på gator och torg.

Reseskildring:

Klockan 09.00 den 25/6 var det avfärd från LFT Racings garage i Bro utanför Stockholm. Lars Erik hade gått upp klockan 03.00 samma dag och från Torsby kört service bilen och släpet från Helmia Motorsport. Med Amazonen lastad i Helmia kärran bar det av mot Kristianstad. Vi körde tillsammans med Jörgen Einars LFT team som hade en nybyggd P 1800 på släpet.

Eva hade kommit med pendeltåget från stan och släpade på två stora tunga resväskor. Direkt fick hon frågan om hon hade en växellåda med sig. Maria hämtade vi upp i Motala. Det var första gången som Eva och Maria träffades.

Med båda rallybrudarna på plats i baksätet drog vi vidare. Eva berättade om hur det är att vara skådespelare och vi fick många intressanta anekdoter från film branschen. Maria berättade om sina erfarenheter från rallytävlingar runt om i världen; Grekland, Argentina, Finland, etc och hur det känns att köra av vägen i 150 km/h. Helt plötsligt var vi i Kristianstad. Inte att undra på att tiden gick fort med två sådana trevliga och intressanta tjejer i baksätet.

Nästa dag var det information, olika genomgångar och besiktning. Det visade sig att Amazonens vägmätare inte fungerade så dagen började med att skruva. Vi lyckades inte laga den men hittade en begagnad instrumentpanel till en Amazon 65 på en skrot utanför Kristianstad. Ibland skall man ha tur. Efter ett par timmar var den nya på plats. Men eftersom Amazonens bakaxel är nerväxlad visade vare sig hastighetsmätare eller vägmätare de verkliga värdena så vi fick ägna ett par timmar åt att köra Amazonen mot V 70 på vägarna utanför stan tills Maria hade koll på vad mätarna visade och vilka värden det var i verkligheten.

Vid besiktningen var det redan fullt med folk på torget och Eva fick börja göra intervjuer och skriva autografer och vi fick en känsla för vad som komma skulle utmed vägen. Vid invigningen klockan 18.00 var torget proppfullt med åskådare och Eva blev kallad upp på scenen. Redan där märkte vi en viss skepsis mot hennes deltagande men Eva knöt näven i fickan och blev om möjligt ännu mer ”taggad”, precis som Ulla i filmen. TV 4 kom och ville montera in kameror inne bilen vilket vi självklart sa ja till.

Klockan 08.00 den 27/6 lämnade första bil torget i Kristianstad och Eva och Maria drog i väg 08.11. Nu var vi igång. SS1 Kullan, gick hyfsat med tanke på förutsättningarna. På SS 2, Abboramåla, med mycket ”rullgrus” på hård väg gick tjejerna av vägen i en skarp kurva och landade i ett stenröse. (Ni kan tänka er alla kommentarer som Eva fått efter den lilla fadäsen).

2.

Innan tjejerna hunnit ur bilen hade ett stort gäng killar lyft upp bilen på vägen. Det visade sig att en massa folk hade samlats just i den kurvan och någon anledning. Senare fick vi veta att 14 bilar körde av just där.

Efter att ha böjt ut skärm och kofångare med en stor kunde tjejerna fortsätta men de hade förlorat ett par dyrbara minuter. Vid nästa service konstaterade vi att det inte fanns några skador på hjulupphängning. Nu gällde det att bita ihop och ta in så mycket som möjligt. Efter varje special sträcka gick det bättre och bättre och nu började tjejerna få in rytmen. Vid nattuppehållet i Jönköping, efter SS5, kändes det som att Eva och Maria hade hittat en fungerande metod i bilen.

Även här var det fullt med folk på stora torget och så fort den rosa Amazonen svängde in så kom människor rusande och när tjejerna klev ur bilen var de tvungna att gå en bit bort för att jag och Lars Erik skulle kunna göra service. Alla hade hört om avåkningen och journalisterna ville naturligtvis ha mer information. När tiderna från de olika delsträckorna kom upp på hotellet såg man att tjejerna verkligen kört bra efter påhälsningen i naturen och flera kollegor kom fram och gratulerade tjejerna.

Redan på första sträckan på dag 2, visade tjejerna att de fått in rytmen och missade kontrollen i mål med bara några sekunder. På nästa sträcka blev de hindrade av en medtävlare som inte släppte förbi den "Rosa faran". Först när bilen framför fick stopp lyckades Eva pressa sig förbi och Maria fick ett smakprov på Röses temperament och vokabulär.

Efteråt sa Maria att det var tur att de inte hade kameror i bilen den dagen. Resten av sträckorna gick mycket bra och nu hade tjejerna satt sig i respekt. När speakern, som tidigare varit lite snorkig, intervjuade tjejerna vid lunchuppehållet i Österbymo tog han tillbaka allt spydigt som han sagt och lyfte på kepsen.

Under dag 3 var Eva och Maria ner på felmarginaler på runt en sekund i mål på flera sträckor vilket är nästan ofattbart bra med tanke på att Maria hela tiden måste göra manuella beräkningar av hastighet och avstånd och att Eva faktiskt är debutant. Ett faktum som jag och Lars Erik nästan hade glömt bort tredje dagen.

Eva körde fantastiskt med tanke på att de for fram på krokiga lösgrusvägar med standarddäck. Inför sista sträckan före Färjestad var vi lite nervösa. Skulle det hålla ända in i mål ? Då slog tjejerna till med 1,1 sekunds felmarginal i mål. Deras bästa tid under hela loppet. Då är kvalitet.

3.

Det var som vanligt mycket folk på Färjestads travbana när det drar ihop sig till rally och när sträcktiderna för dag 3 sattes upp stod det klart för alla att Eva och Maria inte var något PR ekipage. De deltog på riktigt, klättrade hela tiden i resultatlistan efter avåkningen och kämpade ända in i mål som de proffs de är. På den avslutande banketten på Sandgrund, med 650 gäster, överöstes de med kramar och gratulationer av alla och de fick ta emot ett hederspris och speakern hoppades att de skulle komma tillbaka nästa år. Vilket race och vilken reklam för rallysporten.

Vid frukosten på hotellet nästa dag sa Eva och Maria att de tyckte det var synd att det var slut. Om de hade fått fortsätta köra 3 dagar till så skulle de nog djävlar ha gett gubbarna i toppen en rejäl match också. Snacka om vinnarskallar.

Ett stort tack till alla som hjälp oss och speciellt till den Rosa Amazonen som ”gått som en klocka”.

2008-07-01
Johnny Steen

Team Röse /Andersson

Bilder från rallyt finns bland annat på

www.hjallis.se

www.motorsport4sale.com

www.motorsportivarmland.nu

www.lftracing.se

